

சின்தானை

SINTHANAI, AUG/SEPT, 1985

ஆவணம் மலர்: 2/85

அடர்பலகை 2,50 DM.

மீண்டும் உங்கள் கையில் சிந்தனை .

சிந்தனையின் இரண்டாவது இதழை தாமதமாகவே வெளியிடவேண்டியேற்ப்பட்டுள்ளது . சாதாரணமாக பத்திரிகைகளுக்கு ஏற்படும் கஸ்டங்களுக்கும், விபத்திக்களுக்கும் நாம் விதிவிலக்கானவர்கள்ல்ல . நண்பர்களின் சா ன்ஞதலம், ஆதரவும் சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு உறுதியாக இருக்கின்ற சூழ்- நிலைகள் மீண்டும் ஏற்ப்பட்டுள்ளதால் இரண்டாவது இதழை மகிழ்சியுடன் உங்கள் கையில் தருகின்றோம் .

தமிழ் மக்களின் இருள் சூழ்ந்த, நிட்சயமற்ற நிகழ்வு காலத்தில் தெவிடாது சிந்தனை அடாக முறையான அரசியல் கோட்பாடுகளை ஆராய்ந்து ஸ்திரமான பாதையில் செல்வதே நமது குறிக்கோளாகும் . மேலும் உங்கள் கருத்திக்களையும், கட்டுரைகளையும் சிந்தனை வரவேற்க்கின்றது . சுதந்திரமான கருத்திப் பரிமாறல்கள் மூலமே சிந்தனை உருவாகின்றது .

ஆசிரியர் குழு .

ஆர்யர் கருத்து

இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தமிழர்களின்

உயிரிழப்பிற்கும், 18,000 த்திற்கும் மேலான வசிப்

புடங்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டு, 100,000 அதிகமான

தமிழமக்களை சொந்த நாட்டிலேயே அகதிகளாக்கப்பட்டு

கப்பல்களில் தமது பாரம்பரிய பிரதேசங்களுக்கு

திரும்பவும் காரணமாக இருந்த "இரத்த ஆடி '83"

க்குப் பின் இரண்டு ஆண்டுகள் உண்டு ஓடிவிட்டன. இந்த

இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் இலங்கைத் தமிழர்களின் பிரச்சனை

சர்வதேச அவதானத்தை பெற்றுவிட்டது. என்று சொல்லலாம்.

பாராசூமன்றத்திற்கு முழுக்கு

சிறிலங்கா அரசியல் யாப்பிற்கு கொண்டு

வரப்பட்ட வேறு திருத்தச்சட்டம் தமிழ் மக்களால் தெரிந்

செய்யப்பட்ட பெரும்பான்மையான பிரதிநிதிகளை பாரா-

சூமன்றத்திலிருந்து வெளியேற்றியதுடன், தமிழ் மக்களின் ஐம்பது

வருடகால பாராசூமன்ற அரசியலையும் ஸ்தம்பிதமடையச்

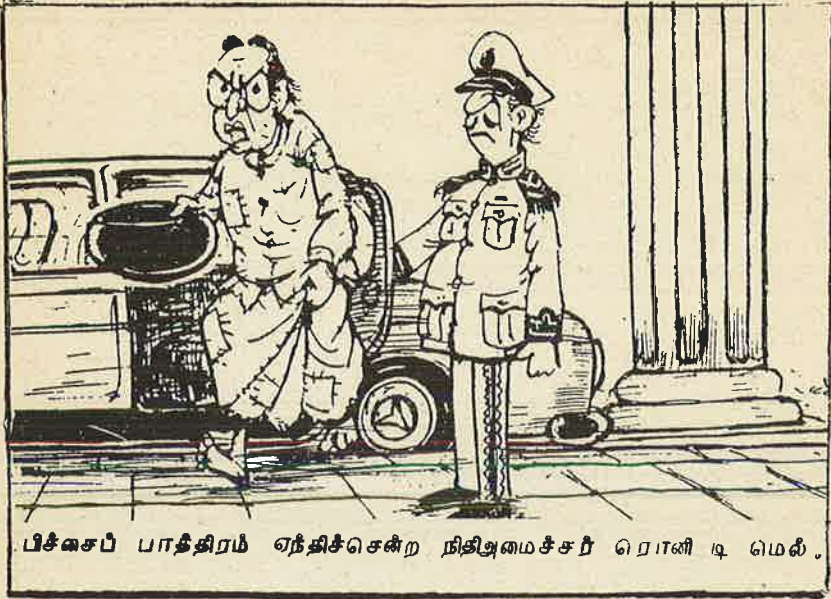
செய்துவிட்டது.

வட்டமேசை மகாநாடு .

இதைத் தொடர்ந்த இந்திய அரசின் ராஜ
தந்திரரீதியான தலையீட்டினால் கூட்டப்பட்ட சர்வகட்சி
வட்ட மேசை மாநாடு எவ்வித பலனும் அளிக்காது முடிவு
வுற்றது. இந்த மகாநாட்டில் இறுதிவரை கலந்து
கொண்ட தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி, ஐக்கிய தேசிய
கட்சி அரசாங்கத்திடமிருந்து பேச்சுவார்த்தை மூலம்
எவ்வித உரிமைகளையும் பெறமுடியாது என்பதை ஏற்க-
னவே உலகிற்கு எழுதிக் காட்டிவிட்டது. ஐக்கிய
தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் முன்வைத்த மாகாணசபைத்
திட்டம் வலிசாரி எதிர்க்கட்சிகளினாலும், பெணத்த மகா
சங்கத்தினாலும் நிராகரிக்கப்பட்ட பின் கைவிடப்பட்டது.
அரசு பயங்கரவாதம் .

அதே வேளையில் பயங்கரவாதிகளை ஒழி
த்தல் என்ற போர்வையில் தமிழ் மக்கள் மீதான அரசு
பயங்கரவாதம் அதிகவிரமாக்கப்பட்டது. இாற்றுக்கணக்கான
இளைஞர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சித்திரவதை செய்யப்பட்

டார்கள். இராஜாவை வெறியர்களின் சப்பாக்கிகளுக்கு
 அப்பாவித் தமிழ் மக்கள் இரையானார்கள். யாழ்நகர்
 சூகாடாக்கப்பட்டது. பலகிராமங்கள் அழிக்கப்பட்டு
 மக்கள் அகதிகளாக்கப்பட்டனர். 1,50,000 க்கு மேற்
 பட்ட தமிழ் மக்கள் அகதிகளாக வள்ளங்களில் தென்-
 இந்தியாவிற்கு சென்றார்கள். சிறிலங்கா அரசின் சட்ட
 திட்டப்பிகள், மேலும், மேலும் கடுமையாக்கப்பட்டன. வடக்கு
 கிழக்கு மாகாணங்களில் அமுலுக்கு கொண்டுவரப்பட்ட பாஷ
 காப்பு வலையம் போன்ற புதியவிதிகள் பல்லாயிரக்கணக்-
 கான தமிழ் மக்களை அகதிகளாக்கி பட்டினி போட்டது.
 இறுதியாக தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் சிங்கள
 மக்களோ ஜனத்தொகை விகிதாசாரத்தில் குடியமர்த்தும்
 ஜனாதிபதியின் திட்டமும் வெளிவிடப்பட்டது. ஈழத் தமிழர்
 பிரச்சனைக்கு இராஜாவை முறையிலான ஒரு தீர்வைக் காண
 வேண்டிய தேசியக்கட்சி அரசாங்கம் விரும்புகின்றது
 என்பதை அதன் கடந்தகால நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்
 காட்டின. அப்படி இருக்கையில் தமிழர் பிரச்சனை பற்றி
 மீண்டும் ஒரு பேச்சுவார்த்தைக்கு சிறிலங்கா அரசு ஏற்பாடு

பிச்சைப் பாத்திரம் ஏந்திச்சென்ற நிதிஅமைச்சர் ரொனிட் மெல்.

செய்வதற்கான காரணம் என்ன என்பதை நாம் மதிப்

பீடு செய்யவேண்டியுள்ளது .

பொருளாதாரம் .

சிறிலங்காவின் பொருளாதாரம் இன்று அதல

பாதாளத்தை நோக்கி சென்று கொண்டுக்கின்றது .

சிறிலங்காவின் அதிமுகீகியமான ஏற்றுமதி பொருளான

தேயிலையின் விலை கடந்த இரண்டு வருடத்தில் ஆகக்

குறைந்த விலையான ஒரு கிலோ ரூபா 30 - க்கு

வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது . இந்த விலை வீழ்ச்சியினால் அரசு இந்த

வருடம் ரூபா 200 கோடியளவில் இழக்கவேண்டியுள்ளது. அதே வேளையில் அரசின் பாதுகாப்புச் செலவுகள் நாளி ஒன்றிற்கு 1.6 கோடி ரூபாவாக வறியுள்ளது. வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அரசின் பாதுகாப்பிற்காக ஒதுக்கப்பட்ட 360 கோடி ரூபா, இன்ற மேலும் 200 கோடி ரூபாவால் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இன்னும் வெளியிடப்படாத பாதுகாப்புச் செலவுகளுமூலம்.

அதிகரிக்கும் சம்பளங்களையும் (40 கோடி ரூபா) பொதுத்திறைக் கூட்டுத்தாபனங்களில் ஏற்பட்ட நட்டங்களையும் (80 கோடி ரூபா) ஈடுசெய்ய முடியாமல் நிதி அமைச்சர் திட்டாளுகிறார். அரசாங்கத்தின் வரவு செலவு திட்டத்தில் ஏற்பட்ட பற்றாக்குறையின் 71% மேலான பகுதியை வெளிநாட்டுக் கடன்களைக் கொண்டே அரசாங்கம் நிரவல் செய்கின்றது. சென்ற வருடம் மேற்கு நாடுகளில் பிச்சை பாத்திரம் ஏந்திச்சென்ற நிதி அமைச்சர் ரொனி டி மெல் பல வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்த கடன்களை பெற்று வந்தார். நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு ஆகக் குறைந்த வாழ்க்கைத் தரத்தை உறுதி செய்கின்ற சமூகநலச் செலவுகளைக் -

கட்டுப்படுத்தலும், வெளிநாட்டு மூலதனங்களின் பாதுகாப்பை, உறுதிப்படுத்தும் அரசியல் ஸ்திரத்தை ஏற்படுத்த இனப்பிரச்சனைகளுக்கு ஒரு சுமுகமான தீர்வுகாணுதல் போன்ற வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்தே "உதவி செய்யும் நாடுகளின் குழுவிடம் அரசாங்கம் கடன்களைப் பெறமுடிந்தது. ஆனால் இன்று கடன்தவி செய்யும் நாடுகளுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற முடியாமல் மீண்டும் கடன்களைப் பெறவதற்கு பகீரதப் பிரயத்தனங்கள் செய்ய வேண்டியுள்ளது.

சிறிலங்கா அரசு வெளிநாட்டுக் கடன்களின் பெரும் பகுதியை அமெரிக்காவிடமிருந்து பெறுகின்றது. தனது கடன்களை வட்டியுடன் திருப்பிகொடுக்கக் கூடிய அரசியல் ஸ்திரமுள்ள கைப்பொம்மை நாடுகளுக்கே அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் உதவி செய்ய முன்வருகின்றது. இந்த இக்கட்டான நிலமையே சிறிலங்கா அரசாங்கத்தை போர் நிறுத்தத்துடன் கூடிய ஒரு சமாதனப்பேச்சு வாத்தைக்கு ஏற்பாடு செய்யத் தூண்டியுள்ளது.

அமெரிக்க முதலீடுகளை பெரும் எவில் எதிர்பார்த்திருக்கும் இந்திய அரசு மூலம் அமெரிக்க ஏகாதி

பத்தியம் சிறிலங்காவில் ஒரு ஸ்திரமான நிலமையை ஏற்படுத்த
 வினாவதில் வியப்பில் லை. சிறிலங்காவில் ஒரு ஸ்திரமான அரசியல்
 நிலமை நிலவவேண்டும் என்பதில் இந்திய அரசிற்குப் பல கார-
 ணங்களினால் அக்கறையுண்டு. சிறிலங்காவில் மீண்டும் ஏற்பட்ட-
 டுவரும் இந்திய முதலாளித்துவ முதலீடுகள் ஒரு ஸ்திரமான
 அரசியல் நிலமையிலேயே பாதுகாப்பாக இருக்க முடியும்.
 மேலும் தென் இந்தியாவிலுள்ள 5 கோடி தமிழ்
 மக்கள் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனையில் உணர்வு ரீதியான
 அக்கறை கொண்டுள்ளார்கள். இந்த அகஉணர்வுத் தொடர்புகள்
 இன்று புற அரசியற் செயற்பாடுகளாக மக்களிடையே நோன்ற
 ஆரம்பித்துள்ளன. 150,000க்கு மேற்பட்ட இலங்கை கத்
 தமிழ் அகதிகளின் வருகை, இப்பிரச்சனையின் அவலத் தை
 இந்திய மண்ணிற்கே கொண்டு வந்துவிட்டது என்ற
 சொல்லலாம். மேலும் விடுதலை இயக்கங்கள் தமிழ்
 நாட்டில் இருந்து செயல்படுகின்ற தன் மையால் அவர்களுக்கு
 ஆதரவான மக்களின் கூட்டங்கள், ஆர்வலங்கள், பத்திரிகை
 கள், சித்தாந்தக் கருத்துகள் எல்லாம் தமிழ் நாட்டு
 இனங்கள் மத்தியில் இயங்கியல்ரீதியான அரசியல்

சிறி வங்கா ஜலிபதியும் பாரதப் பிரதமரும் . . . . .

மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் என்ற உண்மையை இந்திய

முதலாளித்துவம் உணருகின்றது .

சரித்திர அபிப்பவங்கள் .

போராட்ட உணர்வுகளுடன் செயற்படும் தொழிலாள

விவசாய வர்க்கங்கள் மீதும், ஒடுக்கப்பட்ட

தேசிய இனங்கள் மீதும் இந்திய முதலாளித்துவ அரசு

எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் எத்தகயவகையாக இருக்கும் என்பதை

பதினெட்டு மாதகாலமாக பம்பாயில் 10 இலட்சம்

நெசவு ஆலைத் தொழிலாளர்கள் நடத்திய வேலை நிறுத்-

தத்தின் போதும், 300,000 சிறைமுகத் தொழிலாளர்கள்

1984 இல் நடத்திய போராட்டத்தின் போதும், தானிய

விடல குறைப்பையும், பண்டுகள் மூலதையும் எதிர்த்த
 விவசாயிகள் போராட்டத்தின் போதும், பஞ்சாப் பொற்-
 கோவில் சம்பவத்தின் போதும் இந்திய முதலாளித்துவம்
 கட்டவிழ்த்தவிட்ட ஒருக்குமுறைகள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.
 மேலும் இந்தியாவில் அமுலாகவிடுக்கும்
 பயங்கரவாதத்தடைச்சட்டம் இலங்கையில் இருக்கும் பயங்கரா
 வாதத் தடைச்சட்டத்திற்கு எவ்விதத்திலும் குறைந்ததல்ல.
 இவ்வாறான தயாரிப்புகளுடன் இருக்கும் இந்திய அரசிற்கும்
 இலங்கையில் உள்ள அரசியல் ஸ்திரமின்மை தென் இந்தியாவிற்கும்
 வந்தவிடக்கூடாது என்பதில் விசேட அக்கறையுண்டு. மேலும்
 இந்நிமகாசமுத்திர பிராந்தியத்தில் உள்ள அரசியல் ஸ்திர
 மின்மையால் ஏற்படும் வெளிநாட்டுத் தலையீடுகள் இந்திய
 பாசுகாப்பைப் பலவீனப்படுத்தும். இவ்வாறான காரணங்களை
 இந்திய "நல்லெண்ணத் தலையீட்டின்" பின்னணியாகும்.

இலங்கை - இந்திய முதலாளித்துவத்தின் தலையீடுகள்

ஈழத் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைகளுக்கு இலத்தியான தீர்
 வைக் காணமுடியாது என்பதை மலையகத் தமிழர்களின்
 தலையீதியை நிர்ணயிக்க ஏற்பட்ட சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பு-

இந்தியாவிற்கு ஐடிபெயர்ந்த மலையகத் தமிழர்கள் - கோடைக்கானல் .

ந்தம் தெளிவாக காட்டி நிற்கின்றது . இலட்சக்கணக்கானவர்களை
நாடற்றனர்கள் ஆக்கிய, பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களை
வேண்டாத அனாதைகளாக்கிய இந்த ஒப்பந்தம் (தமிழரசு,
தமிழ் காங்கிரசு கட்சிகளினால் 1965-70 கட்டு அரசாதி
கத்தின் போது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட போதிலும்) மலையக
மக்களுக்கு எந்த வகையான விமோசனத்தையும் அளிக்கவில்லை
என்பதே சரித்திரம் .

எந்த மக்கள் கட்டமும் தமது தலைவியை
தாமே நிர்ணயிக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகள் எடுக்காத
வரைக்கும் அவர்களுக்கு விமோசனமில்லை . எனவேதான்
பூட்டான் பேச்சுவார்த்தை வேறு எந்த புதுமையையும்
சாதித்தவிடப் போவதில்லை என்பதே எமது

INDIAN EXPRESS

Thimpu recessed

THE Thimpu talks between representatives of the Sri Lanka government and various Tamil groups have hopefully only recessed, even if under a cloud, but not been aborted. The second round broke up with alarming reports of ceasefire violations with several hundreds killed in ambushes and reprisals particularly around Vavuniya and Trincomalee. Official spokesmen in Colombo have described these reports as highly exaggerated, but President Jayewardene has promised an inquiry by senior military commanders. There is a problem of internal discipline of their rank and file that both the government and the militants confront and must overcome if any further truce is to hold. Thimpu-II broke up not because the talks had failed but because of ceasefire infringements on a scale that the Tamil groups felt they could not ignore. Mr Rajiv Gandhi rushed the Indian Foreign Secretary, Mr Romesh Bhandari to the Bhutanese capital. His efforts seem to have helped ease the situation insofar as a recess was proposed to enable the Tamil groups to consult their organisations and for the official Lanka delegation to return to the table with new proposals.

Thimpu I and II have gone as far as establishing credentials and setting out the basic position of either side. The talks have now to advance to more practical negotiating positions, which implies some give and take. Hope stems from the reported Sri Lanka offer to adopt the Ceylon Workers Congress formula which Mr Thondoman, Rural Affairs Minister put forward last February at the All-Party Conference in Colombo on behalf of the Tamil plantation workers of Indian origin. The other Tamil groups see this formulation for regional councils, land settlement and internal security as a viable starting point for discussions. Mr Gandhi has invited the Tamil militant leaders to meet him and they have said that they will do so. His effort will turn on restoring the truce and in trying to persuade both sides to search for a via media.

INDIAN EXPRESS, Bombay, Saturday, August 24, 1985

திம்புவில்

மீண்டும்

பேச்சுவார்த்தை?

திம்புவில் சிறிலங்கா அரசாங்கத்திற்கும் தமிழ் விடுதலை
இயக்கக்கங்களுக்குமிடையிலான இரண்டாவது கட்டப்
பேச்சுவார்த்தைகளிலிருந்து விடுதலை இயக்கங்கள் வெளி
நடப்பு செய்தபோதும் பேச்சுவார்த்தைகள் மீண்டும்
ஆரம்பமாகலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன .
(இதற்கு சான்று பகர்வதாக 31.08.85ந் திகதிய
இந்தியநாள் டைம்ஸ் பத்திரிகை "ராஜீவ் முன்வைத்து
கட்டப் பேச்சுவார்த்தைக்கு முன்னேடியாக இயக்கத்
தலைவர்களை அழைக்கிறார்" என்று தெரிவிக்கின்றன .)

முடிவுற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின் போது லெய்வர்த்தலை
அரசாங்கம் 1984இல் வட்டமேசை மகாநாட்டில்
சமர்ப்பித்த தீர்வுகண்டுதவிர வேறு எந்த தீர்வையும்
முன் வைக்கவில்லை .மேலும் இரண்டாவது கட்டப் பேச்சு
வார்த்தைகள் ஆரம்பமாகியபோது விடுதலை இயக்கங்களின்
முன் வைத்த நான்கு கோரிக்கைகளையும் சிறிலங்கா
அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் நிராகரிக்கலாம் அவற்றின் மூலம்
பேரினவாத போக்கிலிருந்து எள்ளளவும் மாறப் போவ-
தில்லையென தெளிவாகக் காட்டியுள்ளன .

தமிழ் மக்களை இலங்கையின் ஒரு தேசிய இனமாக
 ஏற்றுக் கொள்வதையும், அவர்களுக்கென ஒரு பாரம்பரிய
 பிரதேசம் உண்டு என்பதையும், அவர்களின் சுயநிர்ணய
 உரிமையையும் நிராகரிக்கும் ஒரு அரசாங்கத்திடமிருந்து
 நியாயமான எந்த தீர்வையும் எதிர்பார்க்க முடியாது.
 தமிழ் மக்களின் உயிர்களையும், உடமைகளையும் பாசுகாப்ப-
 தற்கு சாதாரண சட்டங்களையே அமல் நடத்தமுடியாத
 அரசு, சர்வதேச சட்டங்களையும், ஐக்கியநாடுகளின் சபையின்
 தீர்மானங்களை மேற்கீடுகளாக காட்டி மேற்படி கோரிக்கை-
 களை நிராகரித்துள்ளமை சாத்தான வேதம் ஒதுவதையே
 குறிப்பிட்டுக்கொள்க.

சிறிலங்கா அரசு இந்த பேச்சுவார்த்தைகளையும், யுத்த
 நிறுத்தத்தையும் ஒரு தந்திர உபாயமாகவே பயன்படுத்தியிரு-
 க்கின்றது என்று நம்புவதற்கு இடமிருக்கின்றது. பேச்சுவார்த்தை
மூலம் அரசியல் தீர்வுகளை முயல்வதற்காக 19.06.95ல்
யுத்த நிறுத்தம் ஏற்பட்டது. 20.06.85ல் உதவி செய்யும்
நாடுகளின் குழுவிற்கும் சிறிலங்கா அரசுக்குமிடையில் அடுத்த
ஆண்டிற்கான உதவி ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது.

இதன்பின் சிறிலங்கா அரசின் இராஜாவத்தினர் வவுனியா-
 விலம், திரிகோணமலையிலம் தமது படுகொலைகளை
 தீவிரப்படுத்தினர். இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி
 சிறிலங்கா அரசு தனது போரித்தாயாரிப்புக்களை
 அதிகரிக்கின்றது. முப்பது குழுத்தலைவர்களுடன் 200 சிங்கள
 இளைஞர்களும் தீவிர பயிற்சிக்காக பாசிலிதானுக்கு
 அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் தேசிய இன இராஜாவத்தின்
 கருவாக அமைவார்கள். இந்த படைக்கு 1.850 டாடி
 (18.5 மில்லியன்) ரூபாய் செலவில் 10,000 பேர்கள்

சேர்க்கப்படுவதை மந்திரிசபை அங்கீகரித்துள்ளது .

அமைச்சர் அத்துவத்தியின் தென்கொரிய விஜயம், லெப்ட். ஜெனரல், திசை வீரதுங்கவின் ஆயுதக் கொள்வனவுக்கான சீன விஜயமும், ஆகாயவிமானங்கள் தரைத்தாக்குதல்களுக்காக மாற்றியமைக்கப்படுவது போன்ற நடவடிக்கைகள் சிறிலங்கா அரசு தீவிர யுத்ததயாரிப்பில் ஈடுபட்டுள்ளதையே காட்டுகின்றது .

அதே வேளையில் விடுதலை இயக்கங்களை சிறிலங்கா அரசுடன் ஒரு அரசியலி ஒப்பந்தத்திற்கு கொண்டுவர நெருக்குவதில் இந்திய அரசு ஈடுபடுகின்றது. திம்புவில் எந்தவித ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டாலும், குடிபெயர்ந்த 30,000 சிங்கள அகதிகள் மீள்க்கூடியமர்த்தப்பட்டால்ன்றி அவை அமல் நடத்தப்படமாட்டாது என்று பொறுப்புள்ள சிறிலங்கா மந்திரிகளின் அறிக்கை ஒரு புதிய அம்சத்தை புழுத்தி உள்ளதுடன், இன்று திருகோணமலையில் நடைபெறும் தாக்குதல்களுக்குமான காரணத்தை விளக்குகின்றது .

முன்னாள் கட்டப் பேச்சுவார்த்தைகளில் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸின் தலைவர் தொண்டமான் முனி மொடியும் தீர்வு ஒன்று விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம் என்ற நம்பப்படுகின்றது. இத்தீர்வில் முனிவைக்கப்பட்டது, வடக்கு, கிழக்கு, மலையகம் ஆகிய இடங்களில் பிரதேசசபைகளை அமைப்பதே எளிததாகும் . ஆனால் இப்பிரதேச சபைகளுக்கு எவ்வளவு அதிகாரங்கள் இருக்கும் என்பது தெளிவாக்கப்படவில்லை, ஆனால் சிங்கள பேரினவாத சக்திகள் இதை ஏற்றுக் கொள்ளும் என்ற, சொல்வதற்க்கில்லை. இந்தச் சூழ்நிலைகளில் அரசின் எந்தவித ஒப்பந்தக்களியும் தமிழ் மக்கள்

கடிதம் .

அங்கீகரிக்கப்படக்கூடிய அரசியல் தீர்வினா டாக சமாதானம் !

தீம்புவில் சிறி லங்கா அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலை
 இயக்கக்கிங்குக்கும் இடையிலான பேச்சுவார்த்தை நடந்த
 கொண்டுஇயக்கம் பொழுது "அங்கீகரிக்கப்படக்கூடிய அரசியல்
 தீர்வினா டாக சமாதானம்" என்ற தலைப்பில் அதிகாரங்கள்
 பரவலாக்கப்படக்கூடிய, அரசியல்அமைப்பிற்கான ஒரு திருத்தத்தின்
 நகல் ஒன்றை சில முற்போக்காளர்கள் தென் இலங்கையில் இன்ற
 இனதீர்வு வசத்திற்கு எதிராக வெளியிடப்படும் வார ஏடான
 'மக்கள் குரலில்' (ஜனகண்ட-18.8.'85) வெளியிட்டனர்:

இதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை இலண்டனில் உள்ள
 சிறி லங்கா ஆபீஸ் மற்றும் தகவல்களுக்கான குழு எமக்கு அனுப்பி-
 வைத்துள்ளது. அந்தக் கடிதத்தை மறு பக்கத்தில் பிரசுரிக்கின்றோம்.

ஆகு.

SRI LANKA RESEARCH AND INFORMATION GROUP

9, Graye Inn Buildings,
Rosebury Avenue,
London E.C. 1
26th August 1985

Dear friend,

We are enclosing a news item which we have translated from the JANAHANDA Newspaper, which is published weekly in Sinhala in Sri Lanka. This item appeared in the front page of the JANAHANDA of 18th August 1985 with the headline 'Buddhist and Christian Clergy calls for the amendment of the Constitution'. The news item goes on to list the names of several important members of the Clergy and others who are calling for PEACE THROUGH AN ACCEPTABLE POLITICAL SOLUTION, and have presented a draft proposal for devolution of power.

Amongst those who have signed this proposal are Venerable Batapola Anomadassi Mahanayaekke, Venerable Wellawatte Gnanabiwansa, Venerable Bandagiriye Medhananda, Venerable Kongasdeniye Ananda, Venerable Mandawala Pannawansa, Venerable Bathigammana Uttarananda, Father Paul Caspersz S.J., Rev Yohan Devananda, Dr. Kumari Jayawardene, Dr. Sumanasiri Liyanage, Dr. Bertie Gajameragedera, Dr. Osmund Jayaratne, Jayaratne Maliyagoda, Jayasumana Dharmabandu, Charles Abeysekera, Premasiri Khemadasa, Ainsley Samarajeeva, Dharmasena Pathiraja, S.G.Punchihewa, Dr. Newton Gunasinghe, Sudarshan Seneviratne, Indika Gunawardene, Suriya Wickremasinghe, Gamini Yapa, Dr. James Rutnam, Mervyn Casiechetty, Professor S.J.Thambiah, Dr. Radhika Coomaraswamy and many others.

Although the Thimpu talks for a political solution are not going too well it is clear that a proposal such as the one put forward by these leading members of the Community could be a basis for a Just and a peaceful solution to the ethnic problem.

We urge all Sri Lankans to write to the Sri Lankan government supporting these proposals and to put them forward as a basis for negotiated settlement with the representatives of Tamil organisations.

Further information about this initiative could be obtained from Mr. Indika Gunewardene, No 6, Aloe Avenue, Colombo 3, Sri Lanka.

We enclose a copy of the full statement we have referred to above.

Peace through an Acceptable Political Solution

We welcome the intention of the Sri Lankan government and the representative organisations of the Tamil people to agree to a cease-fire and to begin negotiations for a political solution to the conflict between the two major ethnic communities inhabiting Sri Lanka.

We believe that the vast majority of all communities hope that these talks will succeed in arriving at a political solution that would remove the cause of armed conflict and bring about peace and reconciliation, while upholding the rights of self-determination.

We also believe that such a political solution could be implemented with greater success if the people and their organisations, particularly among the Sinhalese and Tamils were involved in the peace process. Based on an understanding of the basis of ethnic hostility, the ways in which it has been used by vested interests and of the necessity of overcoming chauvinism, people should be discussing alternative patterns of devolution of power, which alone should be the basis of an acceptable political solution. It is only by such an involvement on the part of the people at large that any efforts to subvert the present negotiations by chauvinist elements could be overcome.

We propose, therefore, that an assembly of delegates from all major people's organisations be convened in order to adopt a series of proposals that could form the basis of a political solution and would help to end violence, restore peace and promote inter-ethnic justice.

In order to facilitate such a discussion, we are putting forward for consideration the following basic framework which we believe will ensure a true devolution of power and guarantee equality of status to all members of all communities:

- (a) The state shall consist of a central government and a number of territorial governments. Each territory shall be comprised of a number of districts which are geographically contiguous with each district having the power to decide which territory to join.

- 2 -

- (b) Each territory shall have a territorial legislature and shall be responsible for all functions of legislation and of executive and Judicial administration, within its area of jurisdiction; in particular Education, Finance, Health, Land Settlement and Policing of the region shall fall within the jurisdiction of the territorial government.
- (c). The central government shall have control over Defence, Foreign Affairs, and National Finance. It shall also be responsible for the execution and maintenance of country-wide services such as railways, post and telecommunications, harbours etc which it will not be feasible to bring within territorial administration as well as of development projects which spread over a number of territories. In the latter instance it will act in full consultation with the territories concerned.
- (d) All inhabitants of this country, and in particular the plantation workers of 'recent Indian Origin', who opt to become citizens of this country would have the right to obtain full citizenship rights. There should be no discrimination between citizens by descent and citizens by registration.
- (e) Constitutional provisions will be made to ensure the implementation of the above proposals and protect the rights of the minorities in each territory; all acts which seek to impose special disabilities or confer special privileges on any ethnic group will be constitutionally barred.
- (f) Any legislation purporting to amend or alter these provisions of the Constitution must have the consent of all the territorial governments.

We invite all mass organisations in this country to consider these proposals, endorse them and give them widest publicity in their organisations.

தமிழ் மக்களுக்கென பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சி

(ஜேர்மனியில் வெளியாகிய: "என்னம்" பத்திரிகையில்

1.12.1983இல் 'தமிழ் மக்களுக்கென பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சி' என்ற தலைப்பில் வெளியாகிய கட்டுரையை

"சிந்தனை" (1/85) மீண்டும் வெளியிட்டு அவ்விடயம் பற்றி மேலும் கருத்துப் பரிமாறல்களுக்கு இடமளித்தது. அதையொட்டிய முதல் கட்டுரையை இவ்விதழில் வெளியிடுகின்றோம்).

'தமிழ் மக்களுக்கென பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சி' ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும்! என்பதைச் "சிந்தனத்" முறையில் விளக்கிய (என்னம்) கட்டுரை ஆசிரியர் அவ்வாறான கட்சி இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஏன் வளரவில்லை என்பதையோ, இன்றைய யதார்த்த சூழ்நிலைகளில் அவ்வாறான கட்சி ஏன் அவசியம், அல்லது வருங்காலங்களில் அப்படிப்பட்ட ஒரு கட்சி எவ்வாறு உருவாகலாம் என்ற விடயங்க ளையோ விளக்க முற்படவில்லை.

வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிக ளைப் பாரம்பரிய பூமியாகக் கொண்ட தமிழ் மக்கள் மத்தியில் அவ்வாறான ஒரு கட்சி வேருன்றி வளராமற்போனதுக்குரிய காரணங்க ளையே இந்தக் கட்டுரையில் ஆராய முற்படுகின்றோம்.

ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களினால் திணிக்கப்பட்ட முதலாளித்துவப் பெரும் தோட்டப் பொருளாதாரம் மலையகப் பகுதிகளிலும் மேற்கு மாகாணத்திலும் இருந்து வந்த சமுதாய உறவுமுறைகளில் ஓரளவு தாக்கங்க ளை:

பொலிசாகுடூர் மோதும் பெண் தொழிலாளர்கள் . (கொழும்பு)

ஏற்படுத்தியதே அல்லாமல் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழ்ந்து வந்த தமிழ் மக்களின் சமுதாய உறவு முறைகளில் நேரடியான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தவில்லை. இப்பகுதிகளில் நிலவிய சாதி அடிப்படையிலான நிலப்பிரபுத்துவப் பொருளாதார உறவு முறைகளைத் தகர்க்கக் கூடிய வகையில் முதலாளித்துவ அடிப்படையிலான கைத்தொழில் வளர்ச்சியோ அன்றி பெரும் தோட்டச் செய்கையோ ஆரம்பமாகவில்லை. மக்கள் தமது பாரம்பரிய முறைகளில் விவசாயம், மீன்பிடித்தல் மற்றும் தொழில்களையே செய்து வந்தனர். ஆங்கிலேயக் கம்பனிகளின் பெரும் தோட்டப் பொருளாதாரத்திற்கு அவசியமான சேவைகளைச் செய்வதற்கும் அரசாங்க திணைக்களங்களில் வேலை பார்ப்பதற்கும் உதவக்கூடிய ஆங்கிலக் கல்வி முறை வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.

பாரம்பரிய முறையில் மக்கள் மீது ஆளுமை செய்து வந்த உயர் சாதிப் பகுதியினரே இவ்வாறான கல்வி முறையினால் ஆங்கில அறிவு பெற்றதுடன் அரசாங்க மற்றும் தனியார் சிறைகளில் முதலிடங்களையும் பெற்றனர். இவர்களுள் வசதிபடைத்த குடும்பங்களில் இருந்தோர் தமது மேற்படிப்புக்கெனக்காக இங்கிலாந்து சென்ற மருத்துவம், சட்டம், பொறியியல் ஆகிய சிறைகளில் பட்டங்கள் பெற்றனர். இவ்வாறு ஆங்கில அறிவு பெற்று அரச சலுகைகளையும், காணிகளையும், "முதலியார்", "சேர்" போன்ற விருதுகளையும் பெற்ற குடும்பங்கள் சிறிய தேயிலை, ரப்பர், தென்மம் தோட்டங்களில் தமது உபரி செல்வத்தை முதலீடு செய்து ஆங்கிலேய எஜமானர்களுக்கும் சாதாரண பொது மக்களுக்குமிடையில் தரகு செய்யும் ஆளும் வர்க்கங்களாக உருவாகினர். சமூகக் கூர்முகத்தின் அடுத்த தட்டில் இருந்தவர்கள் ஆங்கிலக் கல்வியின் உதவியினால் தமது பிரதேசங்களுக்கு வெளியில் அரசாங்கம் மற்றும் தனியார் சிறைகளில் உத்தியோகங்கள் பெற்று உபரிஉற்பத்தியை (செல்வத்தை) தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த தமது குடும்பங்களுக்கு அளிப்பிவைத்தனர். சில பகுதியினர் சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற இடங்களில் தேடிய உபரிசெல்வத்தையும் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் குவித்தனர். சூருங்கச் சொல்லால் ஆங்கிலக் கல்வி பெற்றவர்கள் வெளிப்பிரதேசங்களில் பெற்ற உபரியினால் தமிழ்ச் சமூக அமைப்பின் மேற் தட்டுகளில் இருந்தவர்

களின் பொருளாதார ரீதியான வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்தது. எனினும் இந்தக் "காசுக்கட்டளைப் பொருளாதாரம்"

சாதி அடிப்படையிலான

சமுதாய உறவு முறைகளில் எவ்விதமான மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. இறுக்கமான சாதி ஒடுக்குமுறையின் கீழ் நில அடிமைகளாயும், விவசாயக் கூலிகளாயும், மற்றைய பாரம்பரியத் தொழில் புரிந்தவர்களாயும் இருந்து வந்த மக்கள் உயர் சாதியினருடன் சமனான கல்வி அறிவு பெற முடியாமையால் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே வாழ்ந்து வந்தனர். நிலப்பிரபுத்துவத்திலிருந்து தோன்றிய தமிழ் ஆரும் வரீசுகங்கள் தாம் பெற்ற கல்விச் செல்வங்களை தமது வர்க்க நலனுக்குப் பயன்படுத்தவும் சாதி அடிப்படையில் மற்றைய சமூகத்தினரை ஒடுக்கிச் சுரண்டவும் கூடிய அரசியல் கொள்கைகளை யே கடைப்பிடித்தனர். சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் காலத்திலிருந்து இன்று வரை இந்த அரசியல் கொள்கைகளில் எவ்வித மாற்றமும் இல்லை. பண மூலதனத்தின் குவிப்பானது, நிலப்பிரபுத்துவப் பொருளாதார அமைப்பில் நில அடிமைகளாகவும், பண்டங்குக்காக பாரம்பரியத் தொழில் செய்பவர்களாகவும் இந்நூந்தவர்களை விவசாயக்கூலிகளாகவும் பணத்திற்காக பரம்பரியத் தொழில் செய்பவர்களாகவும் மாற்றியது. யாழ்ப்ப

பானத்தின் காசுப்பிரான புகையிலையை மூலப்பொருளாகக் கொண்ட சூட்டுத்தொழிலும், மக்களின் "பேக்கு வரத்திற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட தனியார் பஸ் சேவைகளும் ஆங்கில அறிவு பெறாத, ஆனால் சுதந்திரமான ஒரு தொழிலாள வர்க்கத்தைத் தோற்றுவித்தது. 1938இல் தென் இவங்கையில்

ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கை சமசமாஜக் கட்சியின் ஆதரவில் அகில இலங்கை சுருட்டுத் தொழிலாளர் சங்கமும், வட இலங்கை பஸ் தொழிலாளர் சங்கமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. வடபகுதியில் முதன் முதலாக சமதர்மக் கொள்கைகளைப் பரப்ப ஆரம்பித்த சமசமாஜக் கட்சியியேச் சார்ந்த காலஞ்சென்ற தர்மகுலசிங்கம், +சிற்றம்பலம் போன்றோரின் தலைமையில் சுருட்டுத் தொழிலாளர்களும், பஸ் தொழிலாளர்களும் தமது வரிக்கப் போராட்டங்களை ஆரம்பித்தனர். அரசாங்க சேவையில் இருந்தோரும் தியாகி கந்தசாமி, காலம் சென்ற கே.சி.நித்தியானந்தா போன்றோரின் தலைமையில் அணிதிரண்டனர். இவ்வாறு ஆரம்பித்த வரிக்கப் போராட்டங்களிலிருந்து தோன்றிய அரசியல் தலைமைகள் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் சமதர்மக் கொள்கைகளைப் பரப்ப ஆரம்பித்தன.

காலம் காலமாக சாதி முறையினால் சமுதாயத்தைக் கட்டியாண்ட ஆண்ட பரம்பரையினர் தமது வரிக்க நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக இக் கொள்கைகளுக்கு எதிராக மக்களிடையே தீவிரமான பிரசாரம் செய்ய ஆரம்பித்தனர். சமதர்மக் கொள்கைகளைப் பரப்புவோர் சாதி அமைப்பு முறைகளை மாற்றி உயர்சாதியினரின் வரிக்க நலன்களை நாசம் செய்து விடுவார்கள் என்றும், சமதர்மம் என்றால் "சம ஆசனம், சம போசனம்" என்பதே அர்த்தம். அச் செய்தி சமய விதிகளுக்கு முரணானது என்றும் பிரசாரம் செய்தனர்.

தமது பிரசாரங்களுக்கு வலுவூட்ட பலாத்காரத்தைப் பாவிக்க அவர்கள் பின் நிற்கவில்லை. தமிழ் மக்களின் ஜனத்தொகையில் 50 வீதத்திற்கும் மேலானோர் உயர் சாதியினர் என்றும் மற்றைய சாதியினர் சராசரி 6 - 7 வீதத்தினராகவும் உள்ளனர் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான பிரசாரத்தினால் தம்மை உயர் சாதியினர் என்று எண்ணிக்கொண்டவர்கள் மத்தியில் சமதர்மக் கருத்துக்கள் செல்வாக்குப் பெறவசூ கடினமாகியது. சமதர்மக் கொள்கைகளுக்கு எதிராக, கிறிஸ்தவ மதபீடங்க்கும் அவற்றின் ஆதிக்கத்திலிருந்த கல்வி ஸ்தாபனங்க்கும் தீவிரமாகச் செயல் பட்டன. சம்மாட்டிமாரிகளினால் சுரண்டப்பட்ட ஏழை மீனவர்கள் மத்தியில் எவ்வித போராட்ட அமைப்புக ளையும் தோற்றுவிக்காமல் மத அடிப்படையில் சமதர்மக் கொள்கைக்கு எதிரான உணர்வுக ளை ஏற்படுத்தி சுரண்டல்க்குப் பாதகாப்பளித்தனர். இக்காரணங்களினால் சாதி அடிப்படையில் ஒடுக்கப்பட்ட சில சமூகங்கள் மத்தியிலும் சிறு பான்மையான புத்திஜீவிகளிடத்திலும், வரிக்கப்போராட்டங்களினால் புடம்போடப்பட்ட தொழிலாளர்கள் மத்தியிலும் சமதர்மக் கருத்துக்கள் வேரூன்றலாயிற்று. இவ்வாறு அமைப்பாகிய சமதர்மவாதிகளோ, தமிழ் தேசிய முதலாளித்துவச் சக்திக்குக்கெதிராக தமிழ் தொழிலாளர்களின் வரிக்கப் போராட்டங்களையும், ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தவரின் மனித உரிமைப் போராட்டங்களையும் முன்னெடுத்தனர். தமது வரிக்க நலன்க ளையும் அரசியல் :தலைமைப் பீடங்களையும் பாசுகாப்பதற்கு உணர்ச்சிமயமான கோசங்களையும் சாதிரீதியாக அமைந்த தேர்தல் தொகுதிக ளையும் பாவித்த தமிழ்

தலைமைகளுக்கு இந்தச் சமதர்மக் கொள்கையாளர்கள் பரம
வைரிகளாகவே தென்பட்டனர்.

அதேசமயம் அகில இலங்கை ரீதியாக சிங்கள தமிழ் தொழி
லாளர் விவசாயிகளுக்கு எதிராக சிங்கள முதலாளித்துவ சக்தி
களினால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றிற்கும் தமிழ்
ஆளும் வர்க்கங்கள் பூரண ஒத்திழைப்பை அளித்தன. சிங்கள
முதலாளித்துவ அரசியல் கட்சிகளுடன் ஒப்பந்தம் செய்யவும்
கூட்டு அரசாங்கம் அமைத்து மந்திரி பதவிகள் வகிக்கவும்
தமிழ் காங்கிரஸ், தமிழரசுத் தலைமைகள் என்றும் பின் நிற்
கவில்லை.

1964க்குப் பின் இலங்கைச் சமசமாஜக் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட்
கட்சித் தலைமைகளின் சந்தர்ப்பவாதப் போக்கினாலேயே
தமிழ் மக்கள் சமதர்மக் கொள்கைகளுக்கு ஆரவு கொடுக்க
வில்லை என்பதில் முழுமையான உண்மையில்லை. 1964க்கு
முன்னைய 25 வருட காலத்தில் நடைபெற்ற தேர்தல்களில்
எல்லாம் தமிழ் மக்களின் அரசியல் தலைமை தமிழ் தேசிய
முதலாளித்துவ சக்திகளிடமே அளிக்கப்பட்டது. இந்தக்காலச்
சரித்திரத்தில் தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்த
தொகுதிகளில் சமதர்மக் கொள்கைகளை முன் வைத்தவர்களே
தெரிவு செய்த - ஒரே ஒரு சந்தர்ப்பத்தைத் தவிர -
சரித்திரமே கிடையாது. இதற்கு விதிவிலக்கான சம்பவம்
1956இல் பருத்தித்துறைத் தொகுதியில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி
அபேட்சகர் காலம் சென்ற திரு.பொன்.கந்தையா தெரிவு
செய்யப்பட்டமையேயாகும். ஆனால் அவர் பெற்ற வாக்குகள்

அவருக்குக் கிடைத்ததுதனிப்பட்ட அலுதாப வாக்குகளே என்று அன்றைய தமிழரசு; தமிழ் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் மேடை மேடையாகக் கூறத் தவறவில்லை. இதற்கீக்கான அடிப்படைக் காரணம் நாம் முன்விளக்கிய பொருளாதார சமூக உறவு முறைகளேயாகும். தமிழ் முதலாளித்துவ சக்திகளின் தென் இலங்கை முதலீடுகள் தாராளமான இலாபங்களை கொடுத்தபடியால் அவர்கள் தங்கள் முதலீடுகளையும், இருப்பிடங்களையும் தமிழ் மக்கள் பெரும் பாளிமையாக வாழ்ந்த பிரதேசங்களுக்குக் கொண்டுவர விரும்பாதபடியினால் கைத் தொழில் வளர்ச்சியற்ற இப்பிரதேசங்களில் அமைப்பாக கூடிய தொழிலாளர்கள் குறைவாகவே இருந்தனர்.

அரசு உத்தியோகத்தினாலும், வியாபாரத்தினாலும் கிடைத்த பணவருவாயிலும் பரவலாகப் பெற்ற கல்வியையே மூலதனமாகக் கொண்ட மத்தியதரவர்க்கங்கள் "கோழி மேய்த்தாலும் கோறனமேந்திலே"தான் என்ற கொள்கையுடன் ஆசை வர்க்கங்களுக்கு வால் பிடித்து அரசு உத்தியோகமில்லாமல் பெறவதிலேயே கண்ணு இருந்தன. இவ்விதமான மத்தியதர வர்க்கத்தினருக்கு சமதர்மக் கொள்கைகள் வேண்டாதவையாகவேயிருந்தன. வட்டிக் கடைகள் மூலமாகவும், வியாபார மூலமாகவும், கள்ளிக் கடத்தல் மூலமாகவும் உபரி இலாபங்களைப் பெறவதில் கருத்தாக இருந்த மறையை பகுதியினர், தம்மை 'முதலாளிகள்' என்ற எண்ணியபடி கூலிக்குறைப்பினாலும், கள்ளிக் கணக்கு வைப்பதி--

வடபகுதி கூலிவிவசாயத் தொழிலாளர்கள் . . . . .

இலம், இவைபோன்ற மற்றைய தில்லுமல்லுகளினாலும் பன
 மூலதனக் குவிப்பில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இவர்களுக்கு சம
 தர்மக்கொள்கைகள் வேண்டியிருக்கவில்லை. தனியார்
 வியாபாரஸ்தலங்களில் உறவு முறைகளால் தொழில்
 புரிந்தோர் தாங்களும் ஒரு நாள் முதலாளியாக
 வரலாம் என்ற நம்பாசையால் சமதர்மக் கொள்கைகளைப்
 புறக்கணித்தனர். தமக்குச் சொந்தமான நில மற்று, சாதி
 ஒடுக்குமுறைகளால் தோளிலே சால்வையோ, மேலிலே
 சட்டையோ அணிய உரிமையற்றவர்களாக வாழ்ந்த கூலி
 விவசாயிகளுக்கு சமதர்மக் கொள்கைகளில் ஈடுபாடு
 ஏற்ப்பட்டிருந்தாலும் ஆண்டபரம்பரையினரின் ஆணைகளை மீற
 முடியாது இருந்தனர். இவ்வாறு அடிப்படைக் காரணங்களே

ஒரு பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சி வளருவதற்கு எதிரிடையாக இருந்த காரணங்களாகும். இனிமேல் சமதர்மக் கொள்கைகளில், நம்பிக்கை கொண்ட புரட்சிகர அமைப்புகளின் தொழிலாள விவசாய வெகுஜன அமைப்புகளின் மத்தியில் செயற்பட தவறவில்லை. அரசு கட்டுத்தாபனங்களிலும், தனியார் தாபனங்களிலும், கூட்டுறவு கைத்தொழில் தாபனங்களிலும் தொழில் செய்த தொழிலாளர்கள் பல்வேறு எதிர்ப்புகள், இன்ன மத்தியிலும் கூட அமைப்பாக்கப்பட்டு வர்க்கப் போராட்டப் பாதையில் இட்டுச் செல்லப்பட்டனர். விவசாய தொழிலாளர்களின் கூலிப் போராட்டங்கடும் மனித உரிமைப் போராட்டங்களும் சாதிவெறியர்களுக்கு எதிராக நடாத்தப்பட்டன. இப்போராட்டங்களினால் புடம் போடப்பட்ட சமதர்ம விதைகள் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இனிமேல் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒரு புரட்சிகர தலைமையில் தமிழ் மக்களுக்குள்ள ஒரு பாட்டாளிவர்க்கக் கட்சி தோன்றுவதற்கு எதிராக உள்ள காரணிகள் இனிமேல் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலிருந்து அகற்றப்படவில்லை.

கடிதங்கள், கட்டுரைகள் மற்றும் சகல விடயங்களுக்கும் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி.

ஆசிரியர், சிந்தனை,
ஒல்காராஸா, 49,
7000 சுருட்காட் 1.
மேற்கு ஜெர்மனி.

Editor. Sinthanai.
Olgastr. 49,
7000 Stuttgart 1,
West Germany.

முனைத்தின்
தோற்றமும்
முதலாளித்துவ
சுரண்டலும் .

ஆதிமனிதர்கள் தமது சுயதேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கினார்கள். உற்பத்தி முறைகடும் கருவிகடும் முன்னேற்றமடைந்தன. சுற்றடல்கடும் கேற்ப இவர்களிடையே தொழிற் பிரிவுகடும் ஏற்பட்டது. சமூகத்தில் ஏற்பட்ட தொழிற் பிரிவு கட்டாக வர்ழந்த மக்கள் கட்டத்தில் தனித்து வாழும் குடும்ப முறையைத் தோற்ற வித்தது. அதே வேளையில் தொழில் பிரிவினல் ஏற்பட்ட பண்டமாற்ற முறையானது இந்தச் சமூகத்தை ஒரு கட்டுக் கோப்பாக ஒன்றினைத்தது. வெவ்வேறு பொருட்களை உற்பத்தி செய்த மக்கள் தமது பிற தேவைகளை பண்டமாற்ற முறையினல் தீர்க்க முயன்றனர். ஒருவன் தன் உழைப்பினல் உருவாக்கிய பொருளை மற்றவனின் பொரு குடன் மாற்றும் பொழுது அந்தப் பொருடும் சமனான உழைப்பினல் உருவாக்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமென எதிர்பார்த்தது இயற்கையே. பொருட்களின் மதிப்பு அவற்றை உருவாக்கப் பிரயோகிக்கப்

பட்ட உழைப்பினாலேயே கணிக்கப்பட்டது. சாதாரண களிமண் ஒருவரின் உழைப்பினால் பாணையாக உருப்பெற்றது. பாணையின் மதிப்பு பாணை செய்வதற்குப் பிரயோகிக்கப்பட்ட உழைப்பிற்குச் சமனாகும்.

ஒரு குடும்பத்தினர் உற்பத்தி செய்யுத பொருள் மற்றவர்களுக்கு உடனடியாக தேவையற்றிருந்தபொழுது பண்டமாற்று முறை உற்பத்தியாளர்களின் மற்றைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் இடர்களை ஏற்படுத்தியது. இவ்வாறான இடர்களை நீக்க மக்கள் தமது பொருட்களை கொடுத்த மாற்றக்கூடிய பொதுவான மாற்றுப் பொருளைத் தோற்றுவித்தனர். அதுதான் பணம். தாம் உற்பத்தி செய்த பொருட்களைப் பணமாக மாற்றிக் கொண்ட மக்கள் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு தமக்கு வேண்டிய மற்றைய பொருட்களை வாங்கக்கூடியதாகவிருந்தது. ஆரம்ப காலத்தில் சோகிகளும், உலோகத் துண்டுகளும் பணமாக பாவிக்கப்பட்டன. காலப்போக்கில் வெள்ளியும் பொன்னும் பணமாகப் பாவினைக்கு வந்தன. இந்தப் பொருளாதார உறவு முறையில் பொருட்களை உற்பத்தி செய்தவர்கள், தமக்குத் தேவையான மற்றைய பொருட்களை வாங்குவதற்காக பணத்திற்கு விற்பனை செய்தார்கள்.

இதை :- "பொருள் — பணம் — பொருள்." என்ற வாய்ப்பாட்டின் மூலம் விளக்கலாம். தன்னைதேடித் தோட்டத்தில் உண்டாக்கிய வாழைக்குழையை சந்தைக்குக்

கொண்டு சென்று விற்றவிட்டுப் பெற்ற பணத்திற்கு தனக்குத் தேவையான அரிசி, மரக்கறி, மீன் முதலியவற்றை வாங்கி வரும் நமது கிராமியப் பொரு ணாதாரத்தில் இதைக் காண வாம் .

வெள்ளியும் பொன்மும் பணமாக பாவ னைக்குப்பவர னிரம்பித்த பின்பு பாவ னைப் பொருட்க னை உற்பத்தி செய்பவர்க்கு டன் பணத்தை வைத்திருப்பவர்கள் எனும் பகுதியினர் சமூகத்தில் தோற்றினர் . இவர்கள் பண்ட உற்பத்தியாளர் மத்தியில் தமது பணத்தைப் பாவித்து வேறு விதமான நடவடிக்கையில் அவர்கள் ஈடுபட்டார்கள் . பணத்திடன் சந்தைக்கு வந்த இவர்கள் தமது பணத்தைக் கொடுத்த பொருட்க னை வாங்கிப் பின்பு அப்பொருட்கள் தேவைப்பட்டோருக்கு விற்பனை செய்தார்கள் . இவர்களது நடவடிக்கையை ,

பணம் — பொருள் — பணம்

என்ற வாய்பாட்டின் மூலம் விளக்கலாம் . இவர்கள் விற்பனை செய்வதற்காகப் பொருட்க னை வாங்கினார்கள் . இவ்வாறு பணத்தின் தோற்றம் வியாபாரிக னை தோற்றுவித்தது . இவர்களின் நடவடிக்கை சிறு உற்பத்தியாளர்களின் நடவடிக்கைகளிலிருந்து வேறுபட்டதாகவே இருந்தது . ஒரு பொருளை குறிப்பிட்ட விலைக்கு வாங்கிய வியாபாரி அந்த விலையிலும் பார்க்கக் கூடிய விலைக்கு விற்பதன் மூலமே தனது பணத்தின் தொகையை அதிகரிக்க முடிந்தது . ஆனால் பொருளை வியாபாரியிடமிருந்து வாங்கியவர் அப்பொருளின் மதிப்புக்குரிய பணத்தையே கொடுக்க

முன்வருவார். வேறு விதமாகக் கூறுவதாலும் அவர் வியாபாரிக்
கூக கொடுக்கும் பணம், அந்தப் பொருளை உற்பத்தி செய்யப்
பாவித்த உழைப்புக்குச் சமனாகவே இருக்கும். இந்தப் பொரு
ளை மதிப்பு விலையில் விற்பனை செய்யும் வியாபாரி அதை உற்
பத்தியாளரிடமிருந்து வாங்கும் பொழுது தான் விற்கும் விலையில்
இருந்து குறைந்தே வாங்க வேண்டும். அதாவது வியாபாரி,
உற்பத்தியாளன் ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்ய செலவழித்த
உழைப்புக்குரிய முழு மதிப்பையும் பணமாகக் கொடுக்காமல்
சிறிது குறைந்தே கொடுப்பதன் மூலமே தனது பணத்தின்
தொகையை அதிகரிக்க முடியும். சந்தையில் உற்பட்ட இந்தப்
பொருளாதார உறவு முறையில் வியாபாரியானவன் தனது பணத்
தின் மூலம் உற்பத்தியாளனின் முழு உழைப்பை குறைந்த விலைக்கு
வாங்கி கூடிய விலைக்கு விற்க முடிந்தது.

ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்தவனிடமிருந்து அவனது
உழைப்பின் ஒரு பகுதியை அபகரிக்க வியாபாரி பாவித்த
பணமே மூலதனம் என அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு பண
மூலதனம் தோன்றியவுடன் முதலாளித்துவ பொருளாதாரமுறை
தோன்றிவிடவில்லை. அடிமை மற்றும் நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாய
அமைப்புக்கள் நிலவிய பல ஆயிரம் வருடங்களாக வியாபார
மூலதனமும் தோன்றிவிட்டன. விவசாய உற்பத்தியில் உற்பட்ட
உபரி உழைப்பை உறஞ்சியே வியாபாரிகள் தமது பண மூலதனத்
தை அதிகரிக்கச் செய்தனர். மேலும் வாடகை, வட்டி,
கடற் கொள்வனா, அடிமை வியாபாரம் ஆகியவற்றில் மூலமாக
வும் பணத்தை குவிக்க ஆரம்பித்தனர். எனவே ம் அரசு ஆதிக்

கம் நிலப்பிரபுதீசுவ அரசர்களிடம் இருந்தபடியால் தமது செல்வத்தை குவிப்பதிலும் அதை பங்கி வைப்பதிலும் வியாபாரிகள் அக்கறை காட்டினர்.

குவிந்த மூலதனத்தை நேரடியான உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்த இவர்கள் முயன்றார்கள். உற்பத்திக்கு அவசியமான ஆக்கக் காரணிகளைப் பணத்தைக் கொண்டே பெற முயன்றனர். வாடகை கொடுத்த நிலத்தையும், பணத்தைக் கொடுத்த உழைப்பையும் பெற முயன்றனர். இந்த மூலதனச் சொந்தக் காரர்களின் நோக்கங்களுக்கு நிலப்பிரபுதீசுவமும், நில அடிமை முறையும் இடர்ஆக இருந்தன. பழைய பொருளாதார முறைகளைப் பாசுகாத்த அரசர்கள் இவர்களுக்கு எதிரிகளாக தோன்றினார்கள். நிலப்பிரபுதீசுவ அரசுகளை ஆக்கியெறிந்து மூலதனச் சொந்தக்காரர்களின் அரசை நிர்மாணிப்பது அவசியமாகியது. நிலப்பிரபுதீசுவதீசுக்கு அடிமைப்பட்டிருந்த மக்களுக்கு விடுதலை வேண்டும், முடியாட்சி ஒழிப்பு குடியாட்சி ஏற்பட வேண்டுமென்று கோசங்குடன் முதலாளித்துவப் புரட்சிகளை இங்கிலாந்தில், பிரான்சு முதலிய நாடுகளில் நடத்தி அரசியலறிந்திருந்தார்கள் கைப்பற்றினார்கள். அரச அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய முதலாளி வர்க்கம் நிலப்பிரபுதீசுவ முறைகளை முதலாளித்துவப் பொருளாதார முறையாக மாற்றியமைத்தது.

பொது நிலங்கள் தனியுடைமையாக்கப்பட்டன. பட்டறை முறை சிறு தொழில்கள், நசுக்கப்பட்ட மூலதனம் அதிகம் வேண்டிய லுயத்திரத் தொழில் உற்பத்தி உருவாகியது. நிலங்களின் இருந்து

வெளியேற்றப்பட்டவர்களும், சீரழிந்த சிறு தொழில் செய்தோரும் நகரங்களில் கூலி உழைப்பாளிகளாக ஆக்கப்பட்டார்கள். முதலாளி வர்க்கம் மற்றைய விற்பனைப் பண்டங்களைப் போல மனித உழைப்புச் சக்தியையும் ஒரு விற்பனைப் பொருளாக்கி அதனை விற்கும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தை சிடுஉந்டித்தது.

முதலாளித்துவச் சுரண்டல்

முன்னை சமுதாய அமைப்பு உழைப்பாளி சுரண்டப்பட்டது போலவே முதலாளித்துவப் பொருளாதார உற்பத்தி முறையிலும் சுரண்டப்பட்டான். ஒரு தொழிலாளர், தானும் தன் குடும்பமும் உயிர் வாழுவதற்கு அவசியமான பணத்தை, தன் உழைப்புச் சக்தியை சந்தையில் மற்றவர்களுடன் போட்டியிட்டு உற்பத்தி சாதனத்தை வைத்திருக்கும் முதலாளிக்கு விற்கவேண்டியிருந்தது. அவனது தொழிற் சக்தியை முதலாளி, ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்களுக்கு வாங்குகின்றான். தொழிலாளர் தனது வேலையை ஆரம்பித்த சில மணி நேரத்தில் தனது கூலிப் பணத்தைக் குச் சமமாக மதிப்புள்ள வேலையை (பொருள் உற்பத்தியை) செய்து முடிக்கின்றான். இத்துடன் இந்தத் தொழிலாளர் தனது வேலையை நிறுத்திக் கொண்டால் முதலாளி தான் கொடுத்த பணத்துக்குரிய மதிப்புள்ள பொருளையே பெறவான். இதனால் அவன் எந்த உபரியான மதிப்பையும் அதிகமாகப் பெறமுடியாது. முதலாளி உழைப்புச் சக்தியை விலக்கு வாங்கியது இலாபத்துடன் விற்பதற்காகவே ஆகும். ஆகையினால் ஒரு தொழிலாளர் தான் பெறும் கூலிக்குச் சம மதிப்புள்ள வேலையை "அல்லது பொருளை" மட்டுமல்ல அதற்கு மேலும் வேலை செய்யப்

பணிக்கப்படுகின்றன. இப்படி மேற்கொண்டு அவன் செய்யும் வேலையே உபரி உற்பத்தியாகும். இதுவே கவி கொடுப்பவன் அவ்விடமிருந்து சுரண்டும் உற்பத்தி சக்தியாகும். பத்தி மணித்தியாலம் வேலை செய்யும் ஒரு தொழிலாளி ஆறு மணித்தியாலத்தில் தாஹம் தன் குடும்பமும் உயிர் வாழுவதற்குத் தேவையான கலிப் பணத்தக்குரிய வேலையை செய்து முடித்து விடுகின்றன என எடுத்துக்கொள்வோம். இது அவசியமான உழைப்பு எனப்படும். இதன் பின் அவன் தன் தொழிற் சக்தியினால் உற்பத்தியாக்கும் உபரி உற்பத்தி முதலாளிக்கு இலாபமாக போய்க் கேடுகின்றது. ஒரு தொழிலாளி உற்பத்தி செய்யும் பொருளின் மதிப்பு (முதலாளி பெறும் மதிப்பு) அவன் உயிர் வாழுவதற்கு அவசியமான பொருட்களின் மதிப்பிலும் (அவன் பெறும் கவியிலும்) அதிகமாகவே உள்ளது. இந்த வித்தியாசமான உபரி உற்பத்தி மூலதனத்தை மேலும் மேலும் பெருக்க வழி செய்கின்றது. இதுவே முதலாளித்துவச் சுரண்டல் ஆகும்.

SINTHANA I

Estd. 1985.

No: 2/85.

Editor: P. Kumarasamy.

Address: Olgastr. 49

7000 Stuttgart 1.

West Germany. 01-09-1985.

இரத்த ஆடி '83.

இரத்த ஆடி '83 இன் ஞாபகார்த்தமாக இலங்கைத்தமிழர் -களி மீதான ஒடுக்குமுறை பற்றிய பிரசார நிகழ்ச்சிகளை தெற்காசியநிலயம் ஒருங்கிணைத்து நடாத்த உதவியது .

பொன், மின்டன், வுப்பட்டால், முனிசூரர், பிரெட்டன், ஒபர்டிங் கன், ஒபர்கவுசன், கம், லயூன, பேர்லின், கார்ல்சுறக, முன்சன், சுருட்காட் ஆகிய இடங்களில் கூர்வலம், உண்விரதம், புகைப் படக்கண்காட்சி, தகவல் நிலையம் ஆகியவை நடைபெற்றன .

இந்த நிகழ்ச்சிகள் ஜேர்மனி பொது மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்ததடை பல உபயோகமான கலந்துரையாடல்க்கூடும் இடமளித்தது . இவ்வாறு பரவலாக நடைபெற்ற நடவடிக்கைகள் உற்சாகமுட்டுபவையாக இருந்தபடியால் இதில் ஈடுபட்ட குழுக்களை ஒன்றிணைத்து மேலும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடமுடியும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டுள்ளது .

மிஸ்டர்... ↑

↓ சந்திராட்.....

1964 BEOPLE
ZUS DEM PARADIES
1973 in Südchina
40.000 in Westeurop.
Korea und USA
als Flüchtlinge
aus Sri Lanka
Wo Gesetze das
Gesetz der Repre-
sion sind.

1973 bis 1974
BUNDREGIERUNG
AUF DEN STAAT VON
SRI LANKA ZU
BOYKOTTIEREN UND
DEN HANDEL.
Die Investitionen
Die entwicklungs-
Einzelnen soll in
Sri Lanka die Men-
schenrechte in einander
nicht verletzt werden.

WÄRENDE DES KRIEGES
IM JULI 1983 WURDEN
2000 Tomlin getötet
1800 Häuser verbrannt
10000 Familien zu Hoch
fliegen in ihrer
eigenen Heimat
ZWEI JAHRE DANACH
Werden Tomlin wei-
terhin verhaftet,
ins Gefängnis gestek-
ekt, gefoltert und
ermordet.

தேசியர்

INTERNATIONAL COMMITTEE FOR
TAMIL RIGHTS.

Oleastr. 49

7000 Stuttgart 1,
WEST GERMANY.